

ES PEDRIS LLARG

Núm. 20
TRIMESTRAL
juny
1992

Revista Municipal d'Informació i Cultura

BEGUR / ESCLANYÀ

EDITORIAL

El bon temps

Quan aquest número surti al carrer estarem a punt d'entrar en el període estival. Al nostre poble i per moltes famílies és la temporada més important de l'any.

L'afluència turística en massa comença a fer-se present, primer, els caps de setmana i a partir del juliol, cada dia més, per arribar al zenit cap al 15 d'agost.

És en aquest període quan el clima es torna agradable, ha desaparegut totalment el fred i gairebé no plou. Tothom prepara ja els seus negocis per a la temporada que s'acosta.

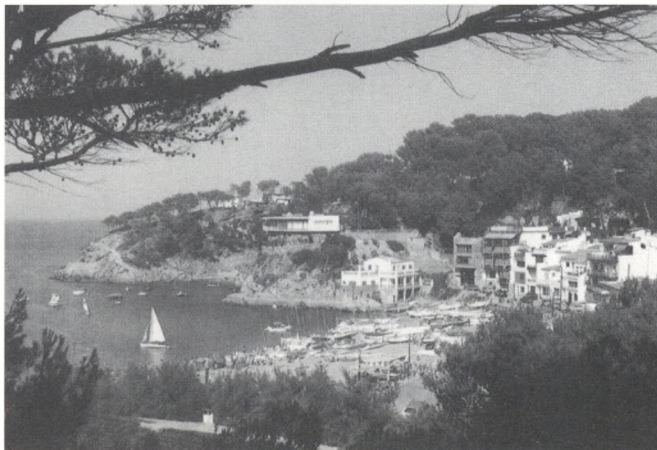
Per l'Ajuntament, comença el període més dur de l'any. Els serveis han de multiplicar-se: es recullen diàriament 10 vegades més escombraries que a l'hivern; cal netejar les platges, carrers, camins i el bosc amb molta més assiduitat.

El poble, preparat per acollir 2.800 persones, ha de fer un extraordinari esforç per donar la millor rebuda a 20 o 25.000 estandants més.

Tothom recorda el problema de l'aigua, per posar un exemple, en ple mes d'agost, o la dificultat de trobar aparcament al poble a l'hora d'anar a fer la compra diària.

Durant aquests darrers anys, hem fet un extraordinari esforç entre tots per dotar a Begur dels millors serveis possibles, a fi que els visitants poguessin trobar tot el que es pot necessitar per passar unes bones vacances: l'oferta esportiva és bona, el subministrament d'aigua és garantit, s'ha fet un gran aparcament al centre del poble, la qualitat de l'aigua de bany es manté dintre dels paràmetres més exigents (dues banderes blaves) i els serveis de temporada, restaurants, hotels, càmpings obren de nou amb millores fetes durant l'hivern, per donar si és possible un millor servei públic.

Molts pensen que si aquest bon clima es mantingués tot l'any, això seria quasi un paradís. Malgrat aquests desitjos, sabem que això no és possible. No obstant això, hi ha un altre clima, el clima de la convivència, que sí que depèn de nosaltres que sigui bo tot l'any.

Amb un compromís de bona voluntat, des de l'Ajuntament, que som tots, fem una crida al poble de Begur perquè el bon clima de l'estiu es traslladi a l'altre clima, el de convivència, durant tot l'any per aconseguir sentir-nos orgullosos de viure a Begur, un poble diferent, amb una personalitat pròpia i que moltes vegades ha estat pioner, tant en el negoci turístic com en la indústria i en moltes altres coses al llarg de la seva dilatada història.

Fem-ho possible entre tots!

Revista Municipal
d'Informació i Cultura

Núm. 20
TRIMESTRAL
Juny 1992

* * *

Edita:

Ajuntament de Begur

Redacció:

Arxiu Històric Municipal

Imprimeix:

Impremta Palé, S.A.L.
Clavé, 35 - Palafrugell

Dipòsit legal:

GI 802-1987

* * *

Els conceptes i opinions sostinguts en els articles signats que apareixen a **ES PEDRÍS LLARG** no representen, necessàriament, l'opinió d'aquesta revista.

Recordem que les pàgines d'**ES PEDRÍS LLARG** són obertes a tothom. Qualsevol persona que vulgui emetre llur opinió o col·laborar en la revista ha de lliurar els originals a la Redacció.

Brigada Municipal

S'han efectuat les obres de restauració del cementiri d'Esclanyà.

Condicionament del recinte per a la recollida d'estris vells inservibles (mobles, electrodomèstics...) a la zona de font Martina (Esclanyà).

Perllongació dels treballs per condicionar l'accés al Veinat Terme.

Treballem pel medi ambient

Ara fa quasi dos anys i mig, i fruit de les inquietuds de quatre persones, va néixer la idea de crear un nou lloc de treball, investigació i estudi, dedicat completament a tasques relacionades amb el medi ambient.

Amb aquesta il·lusió es va fundar l'Associació Nereo, Preservador del Medi Ambient, entitat que en l'actualitat compta ja amb més de cent socis; tots ells amants del nostre major tresor: la Mediterrània; i preocupats i sensibilitzats per l'estat del medi ambient i la natura en general, fent honor al déu grec del qual hem pres el nom, Nereo, déu del Mar i del Saber.

No va ser casualitat que el nostre camí ens portés a Begur. Un dels primers projectes impulsats per Nereo va ser la creació d'un Centre d'Estudis del Mar, com a lloc on poder dur a terme tota la resta de treballs i idees que en gran nombre realitza la nostra associació. Calia, doncs, buscar un espai, proper al mar, on ubicar aquest centre.

I potser cap altre lloc més adient que Begur, població molt arrelada a la mar, a causa tant de la pesca com del turisme, i que inclou en el seu litoral alguns dels espais més preuats de la Costa Brava.

És per aquest motiu que després de mantenir converses amb el consistori, i trobar el seu suport total a la nostra idea, vam poder accedir a la utilització del Mas d'en Pinc, antiga casa de Carmen Amaya, i edifici simbòlic de la vila. És a partir de l'estiu del 90 quan es va començar a equipar el Mas per poder-hi instal·lar el Centre d'Estudis del mar de Begur.

I és a partir d'aquesta data quan Nereo va començar a impulsar tot un seguit d'activitats que, creiem sincerament, han servit per treballar en benefici del medi ambient i de la qualitat de vida i, també, per donar a conèixer encara amb més força el nom de Begur.

Moltes d'aquestes activitats potser ja les coneix el lector, però les resumirem breument.

Durant el setembre dels anys

noranta i noranta-u, vam organitzar les I i II Jornades sobre Medi Ambient i Ecologia, realitzades al Mas d'en Pinc i al Casal Cultural de Begur. Aquestes jornades van portar a Begur importants personalitats del món acadèmic, polític i periodístic, relacionades amb el medi ambient, que van presentar, en alguns casos, els seus darrers treballs de recerca.

La importància dels participants en aquestes jornades va moure emissores com Ràdio 4 i, fins i tot, TV3, perquè les incloguessin dins de les seves emissions.

Al mateix temps, hem presentat dues exposicions, "Coneixes el Mar?" i "L'Ecologia", els mesos d'agost d'aquests dos anys. Aquestes exposicions han estat obertes a tot el públic, de forma gratuïta, permetent acostar el públic en general al món de l'Ecologia i la Biologia Marina, a la vegada que ha servit perquè molta gent pogués visitar la casa de Carmen Amaya.

Conjuntament a aquestes activitats, obertes al públic, la nostra entitat ha realitzat altres treballs, de caire més científic, que han servit per donar-li renom dins de l'àmbit de la investigació.

Una de les activitats més ambicioses de Nereo i que es va iniciar el passat mes de novembre és la realització al Centre d'Estudis del Mar, de cursos de formació en temes de medi ambient. Enguany hem dut a terme els cursos "Tècnic en Contaminació del Medi Natural" i "Recursos Pesquers de la Mar Catalana", cursos als quals han assistit quasi trenta persones, totes elles de la comarca. Amb aquests cursos volem oferir una nova sortida a la gent de la comarca, sobretot als més joves, per donar-los una millor formació acadèmica.

Aquests cursos tindran una continuïtat anual; pel 92-93 està ja programada la repetició dels cursos abans esmentats, juntament amb dos de nous, el de "Aqüicultura marina", i el

de "Silvicultura i Gestió de la Massa Forestal".

Igualment el més d'agost s'obrirà una nova exposició, aquest any sobre Fotografia Submarina i el proper setembre es realitzaran les III Jornades sobre Medi Ambient i Ecologia, que aquest any compta amb un programa molt atractiu, i que tindran continuïtat el mes d'octubre, amb l'organització del I Congrés Nacional de Rèptils Marins.

Tanmateix, aquest any iniciem la col·laboració amb el Consell Comarcal del Baix Empordà, per actuar com a assessors en medi ambient per tots aquells problemes que es presentin a la comarca i els seus municipis.

Altres activitats en les quals Nereo està treballant són la realització de l'Inventari Mèdio-ambiental del Baix Empordà, la creació d'itineraris de natura a les muntanyes de Begur, amb l'edició del llibre "Senders Ecològics de les Muntanyes de Begur", la construcció d'un macroaquari, la instal·lació d'un Arboretum en els terrenys del Mas d'en Pinc, la creació d'un Biotop Natural al litoral de Begur, amb la col·laboració de la Fundació "la Caixa" i el Museu de la Ciència de Barcelona, i una llarga llista de projectes que en l'actualitat s'estan gestant.

No ens volem allargar gaire, només voldríem dir que la nostra no és una entitat tancada, sinó que és oberta a tot aquell que tingui una certa inquietud pel medi ambient.

Esperem que amb la vostra col·laboració podrem treballar en benefici del medi ambient, que, en definitiva, és en benefici de tots.

Associació Nereo

El Mas d'en Pinc, seu de l'Associació Nereo.

Pedreres: una via sinuosa de l'oposició

En el seu programa de Govern per la legislatura 91-95, CiU preveia una posició clara entorn a les extraccions d'àrids del nostre municipi, textualment deien així: "Controlarem rigorosament totes les activitats extractives (pedreres i sorreres) que afectin el terme municipal". Aquesta posició és perfectament assumible per nosaltres i a més la compartim per complet.

Veiem, però, què passa quan s'interposen als interessos generals, raons d'oportunisme polític i altres obscurs motius.

En aquests darrers dies, hem viscut el naixement i la mort (natural) del tema "pedreres" a Begur. Tot va començar quan l'equip de Govern seguint el que marca el nostre Pla General, va iniciar el primer intent seriós per acabar amb una explotació d'extracció d'àrids, garantint la seva posterior restauració: es tractava de què els propietaris d'una pedrera, la "Susanna", es comprometessin a acabar l'explotació i garantissin la posterior restauració i recuperació de l'espai físic alterat.

Això es va fer seguint dues vies paral·leles: Ajuntament i Generalitat.

Per una banda, els explotadors de la pedrera es comprometien a aconseguir els permisos necessaris del Departament de Medi Ambient, segons consta en el conveni, i per l'altra es comprometien a un termini d'acabament amb l'Ajuntament i una data d'inici de restauració, mitjançant una garantia o fiança.

La primera "fallida" de CiU va quedar palesa amb el tractament diferent que donaven a la pedrera "Susanna", en comparació a les altres dues que hi ha a Begur, les pedreres "Miramar" i "Nueva".

El grup de l'oposició defensava que eren "casos diferents" quan tots sabem que la Llei és aplicable a tothom, i no a uns sí i altres no. És clar que la necessitat de tenir els permisos en regla ens afecta tots. Les altres contradiccions van arribar "a raig fet" al Ple celebrat el 10 de març, votant en

contra del Decret de suspensió d'activitats de les pedreres Miramar i Nueva per no tenir tots els permisos en regla, donant a entendre altra vegada que Llei no és aplicable en aquests casos concrets i "diferents".

Voten en contra, també, i ara en franca contradicció amb allò que propugnaven en el seu Programa Electoral, de l'oposició de Begur, a l'activitat de la pedrera Puig Brocà de Regencós, que ens afecta molt directament.

Voten en contra de la ratificació del conveni, pel que fa únicament a la restauració subscrita amb els explotadors de la pedrera Susanna, semblant-los bé que la pedrera iniciada l'any 1976 quedés tal qual, sense restaurar.

Es neguen, i això és més greu en tractar-se d'una diputada al Parlament de Catalunya, la cap de l'oposició, a demanar al Departament de Política Territorial i Obres Públiques de Medi Ambient i d'Indústria i Energia, informació sobre altres pedreres a les nostres comarques, amb l'objectiu de conèixer la seva situació legal, la qual cosa fa pensar que aquest tema mèdio-ambiental no la preocupa.

No els importa que la pedrera Puig Brocà estigui funcionant sense llicència d'activitats classificades, la mateixa que ells exigien a la pedrera Susanna, i voten en contra de què s'informi del fet a la Direcció General de Qualitat Ambiental.

Voten en contra de proposar a la DG d'Urbanisme, al Departament de Qualitat Ambiental i a la DG d'Indústria, un esborrany de conveni de conformitat amb el que disposa l'article 151-6 del nostre Pla General en el qual es determini la finalització d'extraccions i es prevegi la posterior restauració de totes les pedreres de Begur, etc.

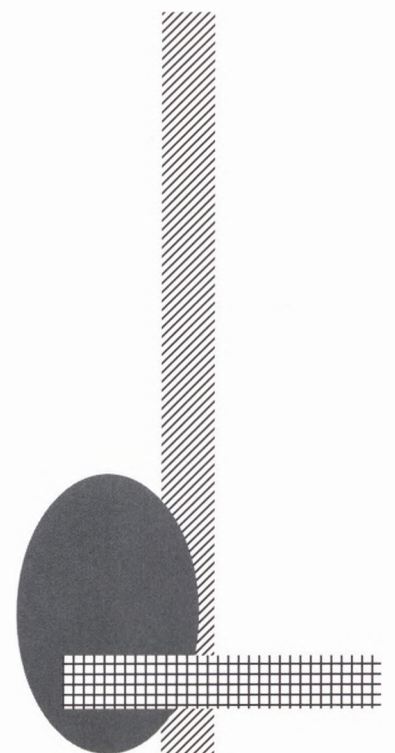
Cal ressaltar aquestes contradiccions en un Grup que es presenta a les eleccions municipals amb un programa en el qual deien textualment "Preservarem el nostre medi ambient i el nostre entorn natural (paisatge)".

Ha estat necessari que la mateixa Generalitat deixi clar que veu bé que l'Ajuntament de Begur demani la legalització de totes les pedreres i que consideri correcte fer convenis amb la finalitat de restaurar espais afectats, per acabar amb la polèmica, artificialment encesa per ells.

Queda palesa, doncs, la política oportunista i feta a corre-cuita i sense cap fil director del grup de l'oposició i queda també palesa, per contra, l'actitud decidida i de màxim respecte a la legalitat de l'equip de Govern que ha estat conseqüent amb el seu Programa Electoral, amb el Pla General d'Ordenació i amb la filosofia de protecció i recuperació de l'entorn que des de sempre ha caracteritzat la nostra actuació.

Confiem en el bon seny demostrat sempre per la gent de Begur, que sap distingir molt bé la palla del gra, i esperem que no es tornin a repetir aquests fets que només serveixen perquè determinats personatges mostrin el seu tarannà.

Regidor de Medi Ambient

Murals d'orientació geogràfica

L'Ajuntament de Begur ens va proposar, temps enrera, un projecte de construcció d'uns murals d'orientació geogràfica per emplaçar-los al mirador de Sant Ramon i al capdamunt del castell, amb l'objectiu d'orientar els visitants.

Immediatament vam estudiar diverses alternatives i, poc després, començarem a treballar en el projecte escollit. Per poder desenvolupar els dibuixos d'aquest projecte partírem d'unes fotografies i d'un ampli estudi de topografia en el mateix lloc on s'havien d'instal·lar els murals. Per poder interpretar millor els dos treballs vam triar només els noms i les dades més representatives.

Els murals han estat construïts en ceràmica de gres, la qual cosa ha fet retardar el muntatge, ateses les dificultats tècniques. Aquest tipus de material garanteix més resistència a les dificultats climàtiques i connecta amb la important tradició que té la ceràmica a la nostra comarca.

Les bases (plataformes) estan construïdes amb materials que estèticament corresponen a l'entorn.

El mural de Sant Ramon està fet amb 6 peces planes i amb relleu, on es poden detectar els perfils muntanyosos i altres accidents geogràfics. Tots els detalls porten el seu respectiu topònim. El mural és obra de Pruvi Casals.

El mural situat al cim del castell és circular-horitzontal-còncav, fet amb 4 peces acoblades a la plataforma. Està col·locat de manera que tots els perfils i accidents geogràfics corresponen amb els reals. S'indiquen el nom de pobles, muntanyes i altres indrets, itambé llur distància. La part ceràmica és obra del Taller Raventós.

Per a una millor funció orientativa, al mig del mural s'ha construït una Rosa del Vents, que és el punt de partida orientatiu, ja que cal suposar que la persona que interpreta el mural està ubicada al bell mig.

Esperem que aquest treball didàctic-artístic sigui de molta utilitat pels

visitants d'aquests dos indrets tan meravellosos i estimats pel poble de Begur.

També agraïm a l'Ajuntament de

Begur per haver dipositat la seva confiança en Maquetes & Muntatges.

**LLUÍS MANSILLA
ECKHARD WEGENER**

Presentació dels murals, el dia 9 de maig, al Centre Cultural Escoles Velles. D'esquerra a dreta, el ceramista Joan Raventós, el regidor de Cultura Antoni Bonfill i els autors del projecte Lluís Mansilla i Eckhard Wegener.

Després de la presentació es féu una visita comentada a l'emplaçament dels murals. A la fotografia, el mural del cim del castell.

La Isabel Marquès

A la porta, unes cortines de puntes em deixen entreveure la Isabel, que s'acosta per obrir-la. Entrem a casa seva. La Isabel Marquès Regincós ens rep entre les seves coses, els seus records. Volem parlar amb ella de la seva vida i sobretot de la història musical que l'envolta...

Ens diu que va néixer a Begur l'any 1912. Que recorda la seva infància, quan anava a estudi al convent de les monges carmelites de Begur, amb la seva germana, l'Antònia. Quan ella tenia quatre anys van quedar òrfenes de pare. Així que va tenir edat, va anar a treballar a la fàbrica de taps, però tot això ho anava fent sempre compaginant-ho amb una gran passió per la música. Cantava des de ben joveneta al cor parroquial i sempre de la mà d'un il·lustre begurenc: el mestre Frederic Sirés.

El seu mestre, en Sirés, com ella l'anomena amb gran respecte i estima, va viure a Begur fins que, en casar-se, es traslladà a Palafrugell, ja que la seva dona era d'allí. Mentre va viure a Begur no passà cap estiu sense que a la seva casa del carrer Sant Pere s'hi organitzessin concerts algunes nits. El mestre al piano, en Josep Busquets al violí i en Joan Esponellà al contrabaix, acompanyaven les cançons que la Isabel i la seva germana, l'Antònia, cantaven a dues veus. També la Rosita Plaja hi cantava amb una bona veu de soprano. La finestra de casa del Mestre quedava oberta de bat a bat i el carrer s'omplia de gent que, asseguda uns per terra, altres amb les seves cadires o drets, gaudien d'unes vetllades d'estiu inoblidables.

Quan la Isabel tenia vint anys va ésser miss Begur; aleshores ja

festejava amb en Salvador Geronès. El va conèixer quan el cor de Palafrugell, on cantava ell, va pujar a cantar a Begur. Del seu matrimoni, en van néixer tres filles i un fill. En Martí, nascut a Begur, és l'únic solter que viu amb ella.

Durant la guerra van anar a viure a Palafrugell, per la feina del seu marit, que treballava al Banc Exterior. Allà va trobar el seu mestre i amic, en Sirés, i va continuar dedicant-se a la música. Va anar col·laborant en moltes vetllades, tant teatrals com musicals, on es requeria la seva veu. Una veu dolça, de soprano, i diuen que quan cantava "La Violetera" no havia d'envejar res a la Raquel Meller.

De les moltes vetllades artístiques, sempre de la mà del mestre Sirés, en què ella va participar entre els anys 30 i 40, ens en fa ressaltar una:

– Els directius de l'agrupació "Costa Brava" em van demanar per col·laborar en una vetllada que tenien projectada per ajudar el poble basc durant la guerra. Fou escollida la sarsuela "La del manojo de rosas", i a mi em van donar el paper principal. Recordo que, tot i que no vam tenir gaire temps per assajar, ens va sortir molt bé.

"A la primera representació tot va anar bé, però el Comitè va decidir fer-ne una altra, i a mi no em venia de gust; no em trobava bé, però aquella nit em van venir a buscar uns milicians armats i em van dir que el Comitè em pregava que col·laborés un cop més amb la causa antifeixista... No m'hi vaig poder negar.

S'aixeca un moment de la butaca i va cap a la cuina; vol fer-me tastar uns bunyols. Ho aprofito per mirar les fotografies que són penjades a les parets. En veig una on ella, molt elegant, porta un pom de flors a la mà; potser així cantava "La Violetera", com la Meller. En una altra, està en un teatre amb molts actors, tots disfressats; també n'hi ha una en què és al costat del mestre Sirés.

Em giro i veig la Isabel amb un plat de bunyols.

Isabel Marquès en una actuació.

– Sí, aquest és en Sirés; és una foto que ens van fer quan anàvem a cantar a l'Asil, lloc on més hores vam dedicar. A les set del matí, les monges, en Sirés i jo cantàvem la missa, i a la tarda encara hi tornàvem amb altres noies de l'agrupació i cantàvem acompanyades del mestre...

"Crec que aquestes visites a l'Asil de Palafrugell en aquells temps són el que em va omplir més. Potser d'aquí em ve la passió que sento per ajudar a tirar endavant l'Associació de Gent Gran de Begur. M'ha apassionat sempre ajudar i animar els vells, encara que ara jo també sóc vella —ens diu amb somriure ple de vida d'una persona que no sembla en absolut que acabi de fer els vuitanta anys.

Pregunto a la Isabel si, amb tants anys que va passar a Palafrugell, no va pujar mai a actuar a Begur.

– Sí, i tant! En Sirés i jo vam fer moltes vegades actuacions per recollir diners per a auxili social després de la guerra. Sempre pujàvem a actuar ell i jo.

– I, a part de Begur i Palafrugell, ¿actuaven en algun lloc més?

– Fèiem sortides a Palamós, a Sant Feliu i altres pobles grans, però principalment actuàvem a Palafrugell, al "Fraternal" o al "Victòria".

– En Sirés va ser el seu mestre; però, i en Manel Bisbe?

– Ell era el director teatral, coordinava tots els actors. Les obres eren parlades, però de tant en tant hi intercalaven una cançó, i llavors és quan sortia jo, que cantava passejant-me per l'escenari de punta a punta. El mestre Sirés dirigia l'orquestra, davant de l'escenari.

Realment, parlar de la Isabel i del mestre Sirés és un plaer: dos begurencs que van deixar Begur molt amunt amb el seu art i la seva humanitat. Ella diu d'en Sirés que va actuar sempre sense cap interès, que mai no va tenir un no per a ningú, que va ésser una excel·lent persona. Estem segurs que ell diria el mateix d'ella.

Van ésser dos begurencs que, tot i viure a Palafrugell, mai no van oblidar el seu poble.

En morir el seu marit, la Isabel va retirar-se a Begur, a casa seva, a la

Programa de la representació "La del manajo de rosas" del 1937 a Palafrugell, protagonitzada per la Isabel.

casa dels seus pares.

Van ésser uns anys de vida artística intensa, i creiem que aquestes planes d'«Es Pedris» poden donar a conèixer una mica de la vida d'una bona artista begurenca.

La tarda va caient, ha passat molt de pressa; per unes hores m'he traslladat molts anys enrera. Dono les gràcies a la Isabel i tanco la porta de casa seva. Camino cap a la plaça. Comencen a caure unes gotetes que van humitejant el terra, calent, després d'un dia de primavera calorós. M'envaeix l'olor de les flors. Es va fent fosc i al final del carrer em sembla, en la meva imaginació, veure la Isabel vestida com a la fotografia amb el pom de flors a la mà, enmig de la nit, amb les gotes de pluja que van caient... mentre al fons del meu pensament sento el ressonar d'una melodia...

«Cómpreme usted, señorito, pa ponerlo en el ojal, cómpreme usted ese ramito, que no vale más que un real».

La Isabel Marquès amb el mestre Sirés, en una visita a l'Asil de Palafrugell.

El Doctor Arruga; un home savi i modest (i II)

El Dr. Arruga, al fons, en un acte a Begur.

El passat dia 31 de maig vàrem celebrar la Festa dels Vells de Begur. La foto que adorna la segona pàgina d'aquest escrit correspon a la primera d'aquestes festes que tingué lloc el mes de juny de 1962, promocionada principalment per qui fou rector de la parròquia, mossèn Josep Ma. Mir i Teixidor. Posant uns moments d'atenció en la simpàtica fotografia, veiem el Dr. Arruga voltat de gent de Begur, somrient i satisfet. En primer terme hi ha en Nitús de Fornells, experimentat pescador, el segueix el Dr. Arruga acompanyat de la Pilar Quintana. Tot seguit i molt amagadet hi ha l'avi Artigas acompanyat de la seva néta Neus. Al darrera va en Secundí Gifre, tibat com un rave, l'Eustaqui Regencós, en Pepe Forment "Es Fusteret", i una mica més lluny s'albira en Rossend Vissa "En Sendo" acompanyat de la Maria Oliver.

He pensat alguna vegada que de cadascun d'ells se'n podria escriure una història, imitant en Josep Pla (perdoneu la immodèstia) amb els seus "Homenots", relatant biografies de personalitats.

Cada any, després de la festa de la vellesa, li regalava, al doctor, com a tots, unes fotografies que li enviava a Barcelona. Immediatament em contestava, donant-me les gràcies, fins que un dia, que em trobà a la plaça de Begur, em preguntà quant em devia. Naturalment, jo li vaig dir que res. Va ficar-se la mà dins l'americana i va donar-me un bolígraf Parker de plata, i em digué que era el que feia temps que ell feia servir i que va comprar-lo a Nova York. Tot això que explico es desenvolupà amb una gran espontaneïtat, i en qüestió de segons. Em vaig quedar parat i sorprès. Encara

guardo el bolígraf com una relíquia.

Quan va tenir el xalet de Cap Rubí acabat, passà casa per casa de tots els veïns de Fornells i els deia: "A Cap Rubí teniu una casa i un amic sempre que l'hagueu de menester".

Per la casa de Fornells van passar-hi personalitats de tot el món, i sempre se sabia de quina nacionalitat era l'hoste per la bandera que tenia hissada a l'asta de la terrassa.

Durant els primers anys de la dècada dels quaranta, corria per les carreteres d'aquest entorn amb un cotxe Buig que li havia regalat el president Vargas del Brasil, en agraïment del resultat d'una operació que va fer a una filla seva.

De tots els begurencs és coneguda la gran amistat que tenia amb la reina Isabel de Bèlgica, àvia de l'actual rei Balduino. L'egrègia sobirana feia llargues estades a la finca de Cap Rubí. A propòsit de la reina Isabel, un familiar del Dr. Arruga va explicar-me que una vegada anaven ells dos sols amb el cotxe i ell, que era un gran entusiasta de l'automobilisme i una mica "punyetetes" en qüestió de mecànica, va notar un petit soroll al motor i va parar-se al primer taller que va trobar a la carretera, va deixar la reina passejant-se per davant del garatge sense cap classe de contemplació, mentre ell només pensava en la possible avaria.

Més de cotxes. Durant l'any 55 o 56 Begur estava molt malament de combinacions per anar a Barcelona; encara no hi havia la línia regular de la Costa Brava. El doctor pujava a Begur gairebé cada cap de setmana. Els diumenges a la tarda quan se'n anava, passava a saludar la seva sogra D. Lola, vídua, de Forgas, només un moment, i ja marxava. Com que la meua mare treballava a casa seva, a través d'ella vaig demanar-li si podia acompanyar-lo. Va acollir-me molt amablement, i així, d'aquesta manera, vaig arribar a anar tres vegades a Barcelona. Als primers moments jo

estava una mica cohibit i no gosava ni obrir la boca, però després tot va anar com una seda i ens passàvem els viatges parlant de la manera més planera que us pugueu imaginar.

Al doctor li agradava una mica allò que se'n diu "apretar el peu" i corriem força. Una dia passant per aquells pobles de la costa, Arenys o Canet, quan encara la Nacional II passava per aquells carrers estrets, en un tros lliure de carretera potser anàvem a 100. Tenint en compte la mecànica d'aquell temps i el pobre estat de les carreteres, ja era córrer. En un moment determinat se'ns travessà un carro que sortia d'un camí dels costats. Ell va fer una forta frenada i vàrem quedar a un parell de pams del carro. Quan ja va haver passat el mal moment i tornava a córrer em digué: "Veus, aquí vas una mica de pressa i et mates".

Quan en Pla escrivia "El calendario sin fechas" a la revista Destino, va pujar un dia d'hivern a Begur i es va aturar a enraonar amb uns quants homes grans que prenién el sol a la plaça. La conversa va decantar cap al tema del Dr. Arruga, quan no feia molts dies que el Govern espanyol li havia atorgat el títol de "Conde de Arruga".

En Pla digué: "ara l'han fet comte", però no va obtenir cap resposta. Insistí novament, "ara l'han fet comte". "Comte diu?...". "No ho hagués dit mai d'ell". Com si es tractés d'una malifeta.

Podria escriure moltes coses més del doctor, però amb aquest article ja donaré per closa la meva tasca sobre el tema. Per acabar us transcriuré un escrit que vaig llegir en una revista en castellà, que a mi em va emocionar, més que el fet en sí, la seva gran senzillesa. Diu així:

Un paciente del genial y mundialmente conocido oftalmólogo doctor Arruga, refiere que al ver por vez primera la luz, después de una de sus maravillosas intervenciones, sintió tal emoción que le abrazó llorando. Y cuando la esposa del nuevo vidente

exclamó: «Benditas manos. Que Dios las bendiga y conserve para que muchos hombres puedan ver la luz», este hombre de fe, que ha contemplado ya una luz más sublime, le contestó a la esposa agradecida:

«Señora, dé usted las gracias a Dios, autor del milagro; yo solamente he sido su instrumento».

El Dr. Hermenegild Arruga i Liró morí a Barcelona a l'edat de 86 anys, el dia 17 de maig de 1972. Descansa al cementiri de Begur on fou enterrat acompanyat, en una senzilla cerimònia, per un centenar de begurencs, el dia 18 de maig de 1972.

J. C. RIERA

Celebració de la 1a Festa dels Vells, amb el Dr. Arruga en segon terme.

Els balls del Centre Artístic Begurenc i l'època del Sr. José Antonio Pella

Aquesta vegada em vull referir a l'època daurada que es va viure a Begur, en temps del Sr. Pella.

Gràcies a aquest senyor es va poder pal·liar la crisi que va patir Begur, a causa de la crema de la Fàbrica Forgas, i es va aconseguir un nivell de vida més elevat i una onada de benestar, amb millor qualitat per a tots els begurencs. Durant aquells quatre o cinc anys, canvià totalment la fesomia de Begur, es va modernitzar i embellir tant el poble com les platges. Principalment als estius, sempre era festa. Quan no tocaven sardanes a Begur, se celebraven balls a Sa Riera o Aiguafreda.

Com podreu comprovar a les fotografies, se celebrà una de les millors festes que mai no s'havia vist al poble. La celebració de Miss Begur que va recaure en la senyoreta Isabel Marquès, amb les dames d'honor que foren: la Joana Cortada, la Carme Casas, l'Estela Mascort i la Maria Mauri. Crec que altres anys també s'havia celebrat aquesta festa i la Miss fou la Joana Caner, però no disposem de cap fotografia per poder mostrar-vos-la.

Va ésser una festa molt lluïda. A més d'assistir-hi tota la gent de la vila, la sala va omplir-se de públic de tot arreu. Tothom era feliç, amb moltes ganes de gresca i xerinola. Els organitzadors foren els empleats i homes de confiança del senyor Pella, la Societat del Centre Artístic i també hi col·laboraren el Sastre Masclans de Barcelona, un Sr. molt divertit i empenedor i un jove estudiant també de la Ciutat Comtal que si no recordo malament es deia Fortuny.

En Domingo d'Aiguafreda, que era el jardiner de les finques del Sr. Pella, es va esmerçar adornant la sala de flors naturals.

En una de les fotografies, es pot veure la sala plena de gom a gom, amb les famílies: de can Domènec, de can Bellas, de can Mayola, el metge titular d'aquell temps Sr. Font, en

Paquito Espinàs, en Tomaset de can Nan, el metge Molines, en Meru Dalmau, en Ferminet, en Joan Ponsatí, en Felip Ferriol, l'avi Duran, la Paquita Plaja, en Castulo i dos de molt petitets que ballen i són en Pol i en Ralló. Naturalment molts i molts d'altres que si els hagués d'anomenar no cabrien en tot "Es Pedrís Llarg".

Recordo també, durant aquesta època, haver vist tres cobles juntes tocant sardanes a la plaça, cosa que no s'ha vist mai més. Crec, també, que un any es llogaren dos envelats per la festa major.

El Sr. Pella vivia entre Barcelona, on tenia els seus negocis, i la finca d'Aiguafreda. També tenia els seus luxosos automòbils en un modern garatge de Begur i va transformar part de l'antiga Fàbrica Forgas en unes precioses quadres on tenia quatre o cinc cavalls de muntar. Quan les seves amistats es passejaven dalt dels cavalls pels paratges de Begur, tothom se'ls mirava.

Les males llengües, deien que aquest senyor fou molt "mujeriego".

Un dels xalets d'Aiguafreda, equipat i adornat a l'últim crit, el tenia destinat per invitar-hi les seves amigues més íntimes. Tenia el costum que quan es posava al llit amb una senyoreta morena, volia els llençols de color de rosa o blau cel, i quan ho feia amb una de pell blanca, els volia de color negre. Pel que es veu, era un veritable "gourmant" de les lliteres. Avui, al mercat hi ha llençols de tots colors, però abans només es coneixien els llençols de color blanc.

Dels apoderats i empleats del Sr. Pella, entre ells en Pepe Nap; es Fusteret i algun altre que no recordo, s'explica que un dia, de bon matí i a la Casa de fusta d'Aiguafreda, es menjaven, per esmorzar, un pollastre rostí acompanyat de botifarres de sal i pebre, i un bon vi de marca per a beure. Abans, de pollastre rostí només se'n solia menjar per les festes majors, per Nadal o una data molt assenyalada, ja que era un menjar molt car i exquisit. Mentre se'l cruspíen amb molta afecció, ja que tots eren uns bons gurmets, va sorprendre'ls el Sr. Pella i els digué: Bon dia i bon profit, nois. Ells, molt

ben educats, li contestaren: gràcies Sr. José Antonio; miri aquí estem menjant un petit mossec. Si ja per esmorzar es menjaven un pollastre, què deuriem fer per dinar o per sopar? No és d'estranyar que aquest senyor al cap d'un temps se'n anés a fer punyetes. Tothom tirava del tros.

Com que gairebé totes les festes i festetes les pagava el Sr. Pella, va sorgir una frase que es va fer molt famosa. Quan algú estrenava un vestit o bé es comprava un objecte valuós, tothom li deia: caram noi, d'on han sortit les misses? Contesta: Mira, "Paga Pella".

Quan aquest senyor va fer construir la carretera de Sa Riera, la va fer passar pel mateix lloc per on circulaven els rucs que portaven la seva família a la platja. Podia fer-la molt més plana i sense tants revolts, però va voler que tothom passés per on havien transitat els seus avantpassats.

Va tenir molta visió de futur, ja que la construï amb l'amplada de les d'avui dia. Deixant a part el gran pendent, fou una de les millors carreteres d'aquells indrets. Les voreres de les cunetes, encimentades, uns pilars blancs que servien de tanca i amb un

terra molt ben cobert de graveta. Era una veritable meravella.

En aquella època tan dolenta, per poder donar treball a la gent de Begur, va ésser un dels promotors de la construcció també de la carretera de Begur a Palafrugell per Esclanyà.

Recordo, també, que en temps de la República va venir a Begur el president de la Generalitat, l'honorable Francesc Macià, "L'avi". Davant de la porta de l'església totes les autoritats municipals el reberen amb els honors corresponents, i dues jovenetes molt boniques l'obsequiaren amb un gros ram de flors. Ell va correspondre amb uns afectuosos petons. Si no vaig errat, aquestes noies eren la Joana Cortada i l'Hortènsia Carreras. A continuació va fer un petit discurs a la Casa de la Vila. Se suposa que vingué convidat pel Sr. Pella, ja que també va visitar la finca d'Aiguafreda.

Però no tot foren flors i violes. Els negocis no li anaren gaire bé i va fer fallida. Segons s'explica, era una mena d'usurer; no sé si aquesta és la paraula exacta, o sigui que feia de banquer sense tenir banca. Si normalment els bancs donaven un interès del 2% o 3%, ell en donava un

10% o un 12%. Evidentment, tothom que tenia algun calerot volia treure'n el màxim rendiment possible i el dipositaven a les arques del Sr. Pella. Això va durar uns anys, fins que l'home va fer fallida i tot se'n va anar en orris.

L'expressió fer fallida abans era molt delicada i molt poc freqüent. Avui, desgraciadament, és un mal que pateixen les indústries, els comerços, les empreses de l'Estat, fins i tot els mateixos governants.

Quan es va saber que l'economia d'aquest senyor anava malament, uns quants senyors de Begur que hi tenien dipositats els seus estalvis, varen decidir d'anar-lo a trobar per demanar-li el capital. Un diumenge anaren a missa i es van asseure al banc de darrera del Sr. Pella. Com que aquest senyor era molt viu, s'adonà que els senyors volien demanar-li alguna cosa, ja que no acostumaven a anar gaire a l'església. Quan passà l'escolà amb la safata, el Sr. José Antonio, davant la sorpresa d'aquells senyors, va disposar-hi un bitllet de 500 pessetes, que en aquells temps era tot un capital. Els begurencs es miraren mútuament i digueren murmurant: no pot ésser que aquest senyor vagi malament de diners havent deixat aquesta quantitat per l'església. Ja més tranquils, a la sortida el saludaren molt afectuosament i marxaren sense demanar-li res. Al dia següent, el Sr. Pella ja havia fet fallida i desaparegut, i els senyors que havien estalviat durant molts anys un petit capital, es quedaren blaus de butxaca. Fou un dilluns molt carregós.

Tot i així, crec que hem de recordar-lo com a bona persona i retre-li des d'aquestes ratlles un merescut homenatge per tot el que va fer per Begur i els begurencs. Tots hem tingut errades a la vida.

Que tingueu unes bones festes de Sant Pere i un molt bon estiu 1992.

MARIÀ FRIGOLA I GISPERT

Els antics mestres de Begur

No pretenc fer una història dels mestres que han passat per Begur, car no tinc dades suficients per tenir aquesta pretensió. Ni penso donar judicis. Em limito a contar unes anècdotes que són curioses.

PRIMERA NOTÍCIA

El primer mestre de Begur del qual hi ha notícia històrica fou Antoni Pi. Ell s'anomenava "mestre d'escola". Era estudiant de capellà, molt probablement nat a Begur mateix. Abans de ser sacerdot escriví unes notes en el llibre I de baptismes contant-nos uns fets que ocorregueren aquí amb uns vaixells de pirates. Un d'ells intentà desembarcar a Fornells el 25 de juliol de 1597 i els pescadors no li ho permeteren. L'altre passà el 23 d'agost d'aquell any i aconseguí fer captives 17 persones de Calella de Palafrugell.

Tenim, doncs, que històricament hi ha constància que a Begur ja hi havia escola a finals del segle XVI. Molts pobles no ho poden pas assegurar documentalment.

Antoni Pi, pocs anys més tard, cantà missa a l'altar major de Begur; era el 29 d'agost de 1601. Si bé tenim altres noves d'aquest mestre de Begur, totes fan referència a càrrecs i beneficis que tingué un cop fet sacerdot. No es diu enlloc que hagués continuat fent de mestre d'escola. El més probable és que un altre estudiant prengués el relleu; però no sabem pas qui podia ser.

En aquells temps tan llunyans la paga dels mestres era molt petita. Tot el que Antoni Pi rebé de l'ajuntament, l'any 1597, foren 4 lliures i 2 sous. No es podia pas viure amb aquest salari. El rector li demanava serveis a l'església amb motiu d'enterraments o d'oficis i amb l'adventici que rebia, i amb alguna cosa més, podia malviure i continuar els seus estudis.

Més endavant sabrem que l'ajuntament destinava 80 lliures per a treballs que depenien del comú. Amb aquests diners pagava el guardià de la torre de Sa Tuna i el predicador

L'església ha tingut, tradicionalment, un paper remarcable en el camp de l'ensenyament.

de quaresma, i quedaven 30 lliures per al mestre. Tot i la millora, continuava essent una paga insuficient. A aquests mestres, se'ls podia aplicar un acudit que corria encara a la darrera del segle passat: "Un mestre —deien— ensenya gramàtica, aritmètica, geografia... els colzes i els genolls", indicant que portava roba vella i estripada.

ESCOLA DE MINYONS

Tots aquests mestres antics de Begur eren anomenats "mestres de minyons", és a dir, de nois. Als pobles petits no hi havia pas escoles per a nenes. A les grans ciutats podia haver-hi estudis per a noies, que habitualment eren col·legis de religioses. Però quan entre els homes hi havia tant d'analfabetisme, no es patia pas perquè les noies no sabessin llegir ni escriure, car a la dona se li confiava la missió de mare, i atès que les famílies eren molt nombroses, a la dona no li restava pas gaire temps per entretenir-se en coses referents a la cultura.

A Begur les nenes no tingueren costura fins molt més tard, quan s'establiren aquí les RR Carmelites Descalces. No van heure molt d'èxit i

acabaren marxant l'any 1923.

Vingueren unes altres monges, Carmelites Calçades, que substituïren les anteriors, però tampoc no van reeixir.

L'església, en canvi, tractava millor les ninetes que la societat d'aquell temps. Eren acceptades per rebre formació cristiana. Vegem-ho.

EL MESTRE I LA CATEQUESI

A l'Arxiu Parroquial hi ha un llibre petit, però molt important. S'anomena Llibre de Visites. Comença el 15 de gener de 1618 i acaba amb l'última visita pastoral que el 15 d'abril de 1956 va fer el bisbe Cartanyà. Aquí es troben els manaments que els bisbes, o els seus delegats, donaven a la nostra parròquia després d'haver-la visitada.

Hi ha unes pàgines que ens parlen del mestre i de la catequesi. Vaig a transcriure'n un bocí.

En nom del bisbe Baltasar de Bassero i Lladó, visità la parròquia el Dr. Quirch Molar, rector de Figueres. Acabada la visita pastoral, el 29 de juny de 1743, deixà molts manaments,

però s'allarga quan es refereix a la catequesi.

En primer lloc es queixa que els pares i les mares no tinguin cura que els seus fills, filles i criades assisteixin a l'ensenyança de la doctrina cristiana, que cada diumenge el rector o el vicari expliquen a l'església. Després diu:

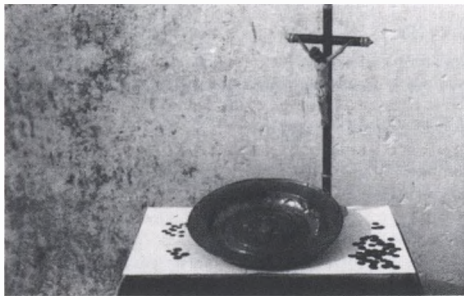
«Primerament exortam i encarregam a tots los pares y mares que cuiden exactament que sos fills, filles y criadas assistescan a la iglésia en la hora que lo R. Rector o son Vicari ensenaran la Doctrina. Perquè no falten los fills i fillas en assistir a ella, encarregam als mateixos pares y mares, que ells personalment hi assistescan, tant per aprendrela, en cas la ignoren, com també perquè així sien segurs que hi assisteixen los fills i fillas y estigan essos ab més atenció consideran que estan a la presencia de los pares».

Recorda als pares que no n'hi ha prou que els fills vagin cada setmana a la catequesi dels diumenges, els diu que, a més, han d'ensenyar la doctrina a la seva fillada en les seves cases. Després s'adreça als mestres:

«Item encarregam y en quan menester sia manam al mestre de la present vila que tots los días de diumenge y festas, en que en la present Iglia. Parroql. lo R. Rector o son Vicari ensenaran la doctrina, vaja ab los minyons de son estudi mitja hora ates per los carrers anant los minyons de dos en dos en forma de professó portant un pandó y cantant los minyons las Coblas de la doctrina christiana per a així excitar y mourer, no sols als minyons y minyones, si també als homens i dones grans en assistir a la iglésia».

Té unes paraules, encara, per al batlle, el comissari de Marina i les altres justícies —vol dir, les autoritats, i els demana:

«...que en les hores que se ensenarà la doctrina christiana en la iglesia no permetian jocs públics, ni balls a fi que no servescan de destorb per assistir a ella. Y així mateix, si troban

L'any 1796 l'Ajuntament de Begur va abolir els cabals dels Catiús i va crear el benefici d'organista. A la fotografia el Baci dels Catiús.

per los carrers o altres llochs minyons divertits y que omitexen lo anar a la enseñansa de la doctrina o fugen de ella los obliguen en anari encar que sia posantne alguns a la presó perquè lo castich de ells servis de escarment als altres».

Només podia parlar-se d'aquesta forma una societat eminentment cristiana. A nosaltres aquestes paraules ens poden sorprendre, si no sabem situar-nos en la mentalitat d'aquell temps.

UN MESTRE ORGANISTA

No creiem pas que aquesta manera de pensar fos només de la clerecia i que no sintonitzés amb el món seglar. L'Ajuntament de Begur, cent anys més tard, tenia una mentalitat molt semblant, tot i que es confessava un Ajuntament "constitucional".

El 1796 a Begur ja no hi havia el problema dels pirates, però continuava existint el Baci dels Catiús i la Germandat dels Catiús, que feien causa comuna. Comptaven amb uns diners que ja no eren necessaris i que creixien cada any. El 16 de gener d'aquell any es convocà tots els caps de casa a l'església parroquial i l'ajuntament proposà abolir els cabals dels Catiús i crear el benefici d'organista, tota vegada que la parròquia anava a adquirir un orgue.

Es reuniren tots els censals disponibles i s'aconseguí una pensió de 108 lliures anuals per al futur sacerdot beneficiat i organista. El poble acceptà la proposta.

El 1837 no hi havia organista i cap sacerdot o seminarista no demanava aquest càrrec. Llavors l'ajuntament concedí el benefici d'organista a Pere Busquets, casat i mestre "instruït en nota i orgue". A més dels deures de mestre, se li assenyalaren unes condicions complementàries. Ensenyaria solfa a dos nois de la vila i se li concretà els dies que tocaria l'orgue. El mestre pagaria el manxaire de l'orgue i les reparacions del dit instrument.

Uns anys més tard, el 1841, l'ajuntament ratificà Pere Busquets en el càrrec d'organista i especificà més les obligacions del mestre. Farà 3 hores de classe al matí i 3 més havent dinat. Cada tarda haurà de resar el rosari a la classe, i els dissabtes a la tarda ensenyarà la doctrina. Els dies que haurà de tocar l'orgue, si això coincideix amb una hora lectiva, portarà a l'església els alumnes i vetllarà pel seu bon comportament. El mestre també tindrà cura que els nois es portin bé quan siguin al carrer. Se li parla de la mania de tirar pedres que sempre ha tingut la mainada. La sala que hi havia sobre l'ajuntament servirà d'escola.

El mestre quedà facultat per cobrar uns diners mensuals dels alumnes. La quantia dependrà del nivell escolar en què es trobin. Els qui comencen el "sil·labari" pagaran mensualment mitja pesseta; els qui ja fan ortografia, pagaran 3 rals de velló; els qui, a més, escriuen, llegeixen, estudieu comptes i gramàtica castellana, cada un donarà una pesseta i mitja, i els qui estan més adelantats abonaran dues pessetes. Tot això són dades tretes de l'Arxiu Notarial de Girona.

Sorpren que els homes d'aquells anys remots, que de petits havien tingut tan poques possibilitats d'aprendre, un dia arribessin a ser homes venerables, i poguessin desistir-se perfectament en la vida. Van aprofitar molt bé el temps d'escola; i els seus mestres, amb esforç, treball i autoritat, els van ajudar.

Mn. JOSEP VAQUER i CATÀ

Un somriure

Sóc belga de naixement. Als set anys, per raons de feina del meu pare, vaig anar al Congo Belga. Allà vaig rebre la meva educació i vaig tornar al meu país quan tenia 35 anys. He viatjat molt, conec Sud-àfrica, Estats Units, Tunísia, Marroc, Holanda, França, Alemanya i alguns països més.

No és pas per petulància que us he referit els meus coneixements viatgers, molt al contrari. Deixeu-me explicar: quan fa vint anys vàrem venir per primera vegada a Begur amb la meva esposa, vàrem tenir un sorpresa molt agradable, la gent ens saludava i ens somreia, quan ens parlava també, i també quan demanàvem alguna cosa per orientar-nos ens complaien amb el somriure als llavis, i vull dir-vos que això no ho havíem trobat en cap dels llocs que us he anomenat. Ens vàrem enamorar de la gent de Begur, i del conjunt de tot el poble, el paisatge, el sol, la lluminositat del seu entorn... i determinàrem amb la meva esposa de quedar-nos a Begur, i ens vàrem fer una casa a Sa Fontansa ja fa 15 anys.

Dies enrerera, fullejant una revista francesa, vaig trobar-hi un escrit que em va agradar molt, feia referència al somriure. Vaig donar-lo a la meva muller perquè el llegís i vàrem estar d'acord que era l'expressió exacta de la impressió rebuda per nosaltres en arribar a Begur.

Permeteu-me que us el transmeti, aprofitant l'oportunitat de publicar-lo a "Es Pedrís Llarg". Diu així:

UN SOMRIURE

Un somriure no costa res però produeix molt.

Enriqueix el que el rep.

No empobreix els que el donen.

Dura només un moment, però el seu record algunes vegades pot ser etern.

Ningú és tan pobre que no el mereixi.

Ningú és tan ric per despreciar-lo.

A la llar proporciona la felicitat.

És el signe apreciable de l'amistat.

Manté els negocis.

Dóna descans als éssers cansats.

Dóna confiança als desvalguts.

El somriure no pot ni comprar-se, ni deixar-se, ni robar-se, perquè és una cosa que només té importància si es dóna.

I, si alguna vegada trobeu alguna persona que no us pot somriure, sigueu generosos i doneu-li el vostre,

ja que, ningú té més necessitat d'un somriure que qui no pot donar-lo als altres.

Begurencs, espero que mai perdeu el vostre somriure i, si m'ho permeteu, un altre dia vos parlaré de l'amistat, virtut tan escassa però tan noble alhora.

RICARD

El belga de Sa Fontansa

Parlem del Sr. Echegaray

Com que "Es Pedrís Llarg" està obert a qualsevol opinió que vulguin expressar els begurencs, com a bona ciutadana que em considero, vull adreçar-me a aquest senyor, per dir-li com m'ha indignat el seu escrit.

Sóc respectuosa amb el Sr. Alcalde, a qui aprecio moltíssim, perquè l'he vist créixer i l'hem elegit els ciutadans de Begur.

Entre polítics de diferents ideologies sempre hi ha discrepàncies, i és normal; és possible que la Sra. Trinitat Neras hagi tractat de mentider al Sr. Alcalde, també ell ha dit que quan la Trinitat no és als plens tot va millor, perquè és una persona conflictiva. Però això és cosa de la política, i ni vostè Pep, ni jo ens hi hem de ficar.

Ja hi ha prou desunió en aquests moments a Begur, com perquè vostè, Sr. Echegaray, posi més llenya al foc.

I, ara que hi sóc, aprofito per donar-li un consell: abans d'escriure alguna cosa assessorí-se'n bé i així evitarà com diuen els castellans, de "meter la pata". Potser vostè es va casar a l'estranger i la seva esposa va prendre el seu cognom, és a dir Echegaray, però a Espanya la dona en casar-se no perd la seva identitat, i per tant, la nostra Sra. Diputada, mentre visqui es dirà Trinitat Neras i Plaja.

A la Trinitat Neras li vull donar un altre consell: "a palabras necias, oídos sordos".

Atentament,

Ma. DOLORS CATALÀ i CASASNOVAS

Algunes preguntes

Per què hi ha tants gossos lliures pels carrers de Begur que deixen els seus presents, contradint així els seus amos les ordenances municipals que ho prohibeixen?

Per què hi ha sempre bosses de deixalles als costats dels contenidors i no a dintre?

Per què durant la major part de l'any al barri de Son Molas no funciona l'enllumenat públic?

Per què hi ha a l'entrada de la vila el cartell "Visiteu el mirador de Sant Ramon", si les plantes que creixen al mur, en priven la visió?

Per què no es perllonga la voravia del Sot d'en Ferrer fins a l'encreuament de la carretera vella de Sa Tuna, ja que per a molts begurencs tot l'any és el seu passeig?

Per què cal fer els pagaments dels deutes tributaris municipals en una entitat bancària si vols tenir un descompte del 4%, i en cas que ho facis directament a l'Ajuntament no el fan, encara que sigui en el termini assenyalat?

És que l'Ajuntament beneficia més els bancs i caixes que els vilatans?

F. P. M.

En Pere Vila i Oriol (En Peret Blai)

En Peret va morir a Girona el dia 26 de març passat.

Era un home molt popular. Tothom el coneixia, tothom l'estimava.

Va tocar les campanes del poble durant un grapat d'anys. Ell feia la feina amb il·lusió i responsabilitat, i fent-la se sentia important.

En Peret és mort. Que Déu l'hagi... No haurà hagut de pensar-s'ho gaire per perdonar-lo. Era un bon home.

JOSEP C. RIERA

Serveis

SERVEI DE TRANSPORT INTERMUNICIPAL DE S.A.R.F.A.

BEGUR SORTIDA	BARCELONA ARRIBADA
7.50	10.20
11.50	14.20
17.20	19.50

BEGUR SORTIDA	PALAFRUGELL ARRIBADA
8.30	8.40
13.30	13.50
19.40	19.50

BEGUR	GIRONA
de dilluns a divendres	
SORTIDA	ARRIBADA
7.40	8.50

BEGUR - SA RIERA i viceversa Itinerari núm. 1

SORTIDA BEGUR	SORTIDA SA RIERA
9.00 h	9.15 h.
10.30 h	10.45 h.
11.15 h	11.30 h.
12.30 h	12.45 h.
14.30 h	14.45 h.
15.45 h	16.00 h.
16.30 h	16.45 h.
17.45 h	18.00 h.
18.30 h	18.45 h.
20.00 h	20.15 h.

BEGUR - AIGUABLAVA i viceversa Itinerari núm. 2

SORTIDA BEGUR	SORTIDA AIGUABLAVA
9.45 h	10.00 h.
12.00 h	12.15 h.
15.00 h	15.15 h.
17.00 h	17.15 h.
19.15 h	19.30 h.

SERVEI D'ASSISTÈNCIA SANITÀRIA 15 setembre - 15 juny HORARIS I SERVEIS

METGE TITULAR:

Dr. Emili Mas Paradera

Horari de consulta a l'Ambulatori Municipal:

Dilluns:	De 12 a 14 matí
Dimarts:	De 12 a 14 matí
Dimecres:	De 5 a 7 tarda
Dijous:	De 12 a 14 matí
Divendres:	De 5 a 7 tarda

ADREÇA I TELÈFON PARTICULAR:

Urbanització Sant Ramon - Tel. 62 26 67

A.T.S. TITULAR / PRACTICANT:

Sra. Dolors Golobardes i Pujol.
Ambulatori. Tel. 62 20 25
Particular. Tel. 62 41 08

HORARI DE CONSULTA:

Dilluns, dimarts, dijous, divendres, de 10 a 12 del matí.
Dimecres, de 5 a 7 de la tarda.
Dissabte, a les 11 del matí.

HORARIS D'INSTAL·LACIONS I LOCALS MUNICIPALS

PAVELLÓ POLISPORTIU:

De 9 a 1 del matí i de 3 a 5 de la tarda per a ús escolar.
De 5 a 11 de la nit de dilluns a divendres, depenent de les activitats. Tel. 62 34 84.

BIBLIOTECA «SALVADOR RAURICH»:

De dilluns a divendres: de 5 a 9 tarda.
Dissabtes: tancat. Tel. 62 43 05

CASINO CULTURAL:

De les 2 a les 8 de la tarda, cada dia, excepte dimarts que és tancat. Tel. 62 29 59.

ZONA ESPORTIVA «FONT DE BAIX»

Matí, de 8 a 14.
Tarda, de 17 a 24.
Tel. 62 31 08.

ARXIU HISTÒRIC MUNICIPAL:

Dimarts: matí de 8.30 a 2.30 hores.
Tarda: de 3.30 a 8 hores. Dijous: matí de 8.30 a 2.30 hores. Tel. 62 43 05

OFICINA DE TURISME:

De dilluns a dissabte: matí, de 10 a 13 hores.
Tarda, de 5 a 8.30 hores. Tel. 62 34 79.

SERVEI COMARCAL DE POMPES FÚNEBRES, SA:

C/ Violeta, 27 - Palafrugell. Tels. 61 04 65 - 20 23 35.

FUNERARIA VIDAL:

C/ Aigüeta, 25 - La Bisbal - Tels. 64 01 60 - 64 08 44.

Telèfons d'interès

Ambulatori Mèdic Municipal	62 20 25
Bombers Palafrugell	30 05 40
Creu Roja Palafrugell (ambulància)	30 19 09
ENHER (Palafrugell)	30 40 00
	30 15 60
Escoles Dr. Arruga	62 21 14
Estació Depuradora d'Aigües	62 26 55
Hospital de Palamós	31 52 50
	31 44 45
Oficines Ajuntament	62 21 21
	62 22 62
	62 23 50
Oficina d'Informació i Turisme	62 34 79
Pavelló Polisportiu	62 34 84
Parada oficial de taxis	62 20 09
Policia Municipal	62 24 00
Quart Guàrdia Civil	62 21 84
SAUR (Palafrugell)	30 02 55
SARFA (Palafrugell)	30 06 23
SARFA (Begur)	62 22 07
Zona Esportiva «Font de Baix»	62 31 08
Associació Nereo	62 29 64
Casino Cultural	62 29 59
Llar d'Infants Ses Falugues	62 43 04
Escoles d'Esclanyà	30 55 43
Ràdio Begur, Emissora Municipal	62 43 03
	62 43 02

Agenda d'activitats juny-juliol-agost-setembre Begur 1992

MES DE JUNY

Diumenge, dia 14 - A l'església de Sant Pere a les 12 h, concert de corda per l'orquestra de Cambra de l'Empordà.

Dissabte, dia 20 - Festa dels Néts amb el concurs de dibuix "Els nostres Avis", a les 17 h al pati de les Escoles Velles. Org. Associació de Gent Gran de Begur.

Vespre a l'Arbreda, III Fira d'Estiu, amb ball popular. Organitza Bar Mirador.

Diumenge, dia 21 - A les 13 h, concurs de paelles a l'Arbreda. Inscripció oberta a l'Oficina de Turisme.

Vespre a l'Arbreda, III Fira d'Estiu amb ball popular. Org. Bar Mirador.

Dilluns, dia 22 - Vespre a l'Arbreda III, Fira d'Estiu amb l'actuació del Ballet de Flamenc i concurs de sevillanes, inscripció oberta a l'Oficina de Turisme.

Dimarts, dia 23. Revetlla de Sant Joan - Foc de Sant Joan a l'Arbreda a les 22 h.

Vespre a l'Arbreda III Fira d'Estiu amb l'actuació de los Sevillanos de la Costa.

Dimecres, dia 24. Sant Joan - A les 16 h a la Sala del Cinema del Casino, representació de l'obra teatral "La Casa del Mariner" a càrrec del grup Foc Nou de l'escola Dr. Arruga i cloenda amb la Coral Infantil "Els Virolets" de l'escola de Música Rita Ferrer.

Inauguració de la I Mostra de Treballs Artístics i Artesans de l'Associació de Gent Gran, i exposició de dibuixos infantils sobre "Els nostres avis" a la Sala d'Exposicions de les Escoles Velles a les 19 h.

Vespre a l'Arbreda, III Fira d'Estiu amb l'actuació de los Sevillanos de la Costa.

Dijous, dia 25 - Al Cinema Casino a les 22.30 h, projecció de la pel·lícula "Aquesta nit o mai".

Divendres, dia 26 - Al pati de les Escoles Velles a les 21 h, cantada d'havaners i cremat amb "Les Veus de Besalú" i lliurament de diplomes de la I Mostra de Treballs Artístics i Artesans. Entrada: 500 pessetes.

Dissabte, dia 27 - A la plaça de la Vila a les 19 h, actuació del grup d'animació Biocòmic amb "Les aventures del Pirata Malapeça".

Al pati de les Escoles Velles a les 24 h, ball amb el conjunt "Ether Mar i Marvarrosa".

A la zona esportiva "Font de Baix", IV Campionat de Squash Festa Major de Sant Pere.

Diumenge, dia 28 - A les 9 del matí, IV Cursa-Cross Popular Festa Major de Sant Pere. (Vegeu notes al programa).

A la plaça Pella i Forges a les 18 h, Festa de l'Escuma.

Audició de sardanes a la plaça de la Vila amb la cobla Els Únics a les 18.30 h.

A la plaça de la Vila a les 21.30 h, gran Quina Popular. Org. FC Begur.

Al pati de les Escoles Velles a les 24 h, ball amb el conjunt "El Drac Màgic".

Dilluns, dia 29 - Audició de sardanes a la plaça de la Vila amb la cobla "El Foment de la Sardana" a les 18.30 h.

A les 22.30 h, teatre al Casino amb la comèdia "Una Casa de Cuento", vodevil en català.

MES DE JULIOL

Dissabte, dia 11 - A la zona esportiva "Font de Baix" 12 h de Squash.

Dilluns, dia 20 - Curset d'Optimist de les 10 h a les 13 h fins el 3 d'agost. Org. Club Nàutic Sa Riera.

Curset de Vaurien de les 17 h a les 20 h fins el 7 d'agost. Org. Club Nàutic Sa Riera.

Dissabte, dia 25 - Stage Grafisme-Color del 27 a l'1 d'agost.

Diumenge, dia 26 - Arrossada popular a concretar, Org. Associació de Gent Gran de Begur.

Divendres, dia 31 - A Esclanyà, actuació del conjunt "Sevillanos de la Costa" a les 23 h.

Concert d'estiu de Música Clàssica, a l'església de Sant Pere a les 22.30 h.

Ginka Gerova-flauta, Luiz de Moura-piano, obres de Schubert, Toldrà, Montpou, Falla, Ginastera i Illalobos.

MES D'AGOST

Dissabte, dia 1 - A Esclanyà, actuació del Grup Trailers a les 23 h.

Exposició de Fotografia Submarina a les tardes al Centre d'Estudis del Mar, Associació Nereo fins el 15 de setembre.

XXIII Regata Open Optimist a les 11 h. Org. Club Nàutic Sa Riera.

XIX Regata Open Optimist a les 13 h. Org. Club Nàutic Sa Riera.

Diumenge, dia 2 - A Esclanyà, audició de sardanes a la plaça de l'església a les 12 h amb la cobla "Els Únics".

A Esclanyà a les 22 h al pati de les Escoles, ball de nit amb els grups "Peix fregit" i "Montecarlo".

Dilluns, dia 3 - Fira del Col·lectiu d'Artesans de l'Empordà a la Platja del Racó de les 18 h a les 23 h.

Curset d'Optimist de 10 a 13 h fins el 10 d'agost Org. Club Nàutic Sa Riera.

Curset de Vaurien de les 17 h a 20 h fins el 10 d'agost. Org. Club Nàutic Sa Riera.

Dimecres, dia 5 - Fira d'Artesans de l'Empordà a la Platja del Racó de les 18 h a les 23 h.

Dijous, dia 6 - XVII Concurs de Pesca al curričan de les 18 h a les 21 h. Org. Club Nàutic Sa Riera.

Divendres, dia 7 - Concert d'Estiu de Música Clàssica a l'església de Sant Pere a les 22.30 h.

Uma Ysamat-soprano, Antoni Besses-piano, Obres de J. S. Bach, Mozart, Chopin, Liszt i R. Strauss.

11è Concurs de Pesca al volantí de les 9 h a les 12 h. Org. Club Nàutic Sa Riera.

Dissabte, dia 8 - XVII Concurs de Pesca del Besug de les 20 h a les 23 h. Org. Club Nàutic Sa Riera.

Cantada d'havaneres a les 22 h a la platja de Sa Riera. Org. i Patroc. Veïns de Sa Riera, Club Nàutic Sa Riera i Rest. Miramar.

Dimarts, dia 11 - Concert d'estiu de Música Clàssica a l'església de Sant Pere a les 22.30 h. Fèlix Ayo-violí, Claudi Arimany-flauta, Eleuterio

Mollicone-clave. Obres de J.S. Bach, Telemann i J. Pla.

Divendres, dia 14 - Concert d'estiu de Música Clàssica a l'església de Sant Pere a les 22.30 h.

Gabriel Banat-violí, Radu Aldulescu-violoncel, Carlota Garriga-piano, Obres de Brahms, Mendelssohn i Schubert.

Dissabte, dia 15 - XXIV Regata Open Optimist a les 11 h. Org. Club Nàutic Sa Riera.

XX Regata Open Vaurien a les 13 h. Org. Club Nàutic Sa Riera.

XII Concurs de Pesca Infantil de les 9 h a les 12 h. Org. Club Nàutic Sa Riera.

Diumenge, dia 16 - X Regata Open Windsurfing a les 13 h. Org. Club Nàutic. Oberta als socis i lliures, 2 trofeus.

Divendres, dia 21 - Concerts d'Estiu de Música Clàssica a l'església de Sant Pere a les 22.30 h.

Margal Cervera-violoncel, obres de J. S. Bach i G. Cassadó.

Dissabte, dia 22 - A la zona esportiva Font de baix, 24 h de Squash.

Sopar Social i lliurament de trofeus i diplomes al Parador Nacional d'Aiguablava a les 22 h. Club Nàutic Sa Riera.

Dilluns, dia 31 - Audició de sardanes a la placeta de Sant Ramon a les 18 h.

MES DE SETEMBRE

Dissabte, dia 5 - III Jornades sobre Medi Ambient i Ecologia amb el tema de "Gestió dels Recursos Naturals" al Centre d'Estudis del Mar, Mas Carmen Amaya, Associació Nereo.

Diumenge, dia 6 - III Jornades sobre Medi Ambient i Ecologia amb el tema de "Gestió dels Recursos Naturals" al Centre d'Estudis del Mar, Mas Carmen Amaya, Associació Nereo.

Divendres, dia 11 - A Esclanyà al pati de les escoles, ball de nit amb el conjunt Omega.

A Begur Audició de sardanes a la plaça de la vila amb la cobla Baix Empordà a les 22 h.

Dissabte, dia 12 - A la zona esportiva Font de Baix Torneig de Santa Reparada.

19, 20 i 21 DE SETEMBRE: ACTIVITATS FESTIVES DE LA FESTA DE SANTA REPARADA.

NOTES:

Cada dissabte, fins el 19 de setembre, audició de sardanes a la plaça de la Vila a les 22 h a càrrec de la cobla Baix Empordà.

Cada dimecres de juliol i agost, a les 22 hores, ball popular a la plaça de la Vila amb l'actuació del grup Carrilet.

Cada dijous de juliol i agost, sessió de cinema al carrer al pati de les Escoles Velles a les 22.30 hores.

Així mateix cada dijous a la plaça de la Vila, de les 18 h a les 23 h, Fira d'artesanía i brocats per diferents col·lectius.

La relació més detallada de les activitats es divulgarà convenientment mitjançant l'agenda d'estiu i els diferents programes de mà. La present relació és aproximada i, susceptible, per tant, a possibles modificacions.